

Svensk Bretonklubb
Org.nr 802414-1833
Rasklubb inom SKF

ISSN3035-7993 (Print)
ISSN 3035-7993 (Online)

BretonBladet

Nr 2025 2-3

Bretonklubben — 50 år

1975 - 2025

Ordföranden har ordet

Nu firar vi Bretonklubbens 50-årsjubileum med pompa och ståt! När jag skriver detta ser jag fram emot den stora härliga jubileumshelgen i Östanskär 1-3 aug. Det ska bli så roligt att få se så många söta, underbara Bretoner, att få träffa och umgås och ha roligt med alla trevliga bretonmänniskor. Jag ser med spänning även fram emot den stora apporttävlingen och den stora jubileumsutställningen. Sen har vi även ett spännande jubileums-SM som väntar den 13 sept i Storlien.

Inför ett 50-årsjubileum så är det intressant att blicka lite tillbaka och se vad som hänt under de 50 åren. Det är därför vi har tagit fram detta 50-årsjubileums nr. Enligt hörsägen så importerades den allra första Bretonen i Skåne för drygt 50 år sen. De första Bretonerna betraktades mycket skeptiskt av andra fågelhundsägare.

I detta nr har vi några artiklar från BretonBladet från den tiden och några axplock under perioden, så vi kan läsa hur Bretonrasen och Bretonklubben har utvecklats under åren. Det är intressant och imponerande att läsa om allt jobb de första entusiasterna gjorde för att utveckla både rasen och att skapa en hundklubb. Det är en otrolig resa som Bretonrasen och Bretonklubben har gjort. Tack vare alla våra duktiga uppfödare har Bretonrasen utvecklats enormt positivt. I dag är ju Bretonen en känd, duktig fågelhund att räkna med, som imponerar på många i övriga fågelhundsvärlden. Många från andra fågelhundsraser byter till Breton.

Vi ska även verkligen vara tacksamma för den grund som de lade för Bretonklubben, som har lett vidare till den verksamhet vi har i dag med över 500 medlemmar. Jag känner mig väldigt tacksam som fått förtroendet att vara ordförande i en sådan härlig hundklubb!

Något som är väldigt roligt, är att vi har två mycket aktiva medlemmar i dag, som varit med hela vägen från tidernas begynnelse i Bretonklubben: Marie Nylander och Mats Ryderheim. Deras föräldrar var med bland de första entusiasterna i Breton-Sverige. Maries föräldrar köpte en Breton från den andra svenska Bretonkullen 1964 och Mats pappa var den som startade upp Bretonklubben 1975. Det finns både gamla och ny skrivna artiklar om dem båda i detta Bretonblad.

Mycket spännande läsning! Bretonklubben riktar ett stort tack till deras båda familjer genom åren, och självklart till dem själva i dag! Själv har jag bara haft Breton i 22 år, så jag känner mig som en nybörjare bredvid Mats och Marie.

Man bör även se lite framåt när man firar jubileum. Jag räknar inte med riktigt samma medlemsutveckling de kommande 50 åren! Men självklart är ett viktigt mål för Bretonklubben att fortsätta att öka medlemsutvecklingen, men det allra viktigaste målet är att vi alla hjälps åt att fortsätta verka för en avel med friska och mentalt sunda hundar! Avelskommittén och uppfödare har tillsammans ett mycket stort ansvar att mota Olle i grind, om det skulle dyka upp några nya farsoter. Självklart är det även mycket viktigt att vi fortsätter att verka för att Bretonens fantastiskt bra jaktegenskaper blir ännu bättre.

Vi ser fram emot nästa 50 år!

// Anna

VÄLKOMNA TILL KLUBBENS 50-ÅRS JUBILEUM 1-3 aug 2025 Östanskär, Sundsvall

PROGRAM (ev. med smärre förändringar):

Fredag 1 aug

18.00 Enklare middag och mingel

Lördag 2 aug

09:00 Startar följande aktiviteter, som sedan kommer pågå löpande under dagen

- Apporttävling - Kval till finalen
- Ringträning - få tips på hur man ställer ut en Breton
- BPH-test - Timrå Brukshundsklubb
- Tillgång till Spa
- Barnaktiviteter: Teckningstävling, tipspromenad mm.

09.30-11.30 Föreläsning om Hundrelation & Hundkommunikation med Anna Fors Ward

11.30-13.00 LUNCH

13.00-15.00 Dressyrkurs för 8 deltagare med Anna Fors Ward

13.30 Barn med hund

15.30 FINAL apporttävlingen
mm. mm.

17.00 Mingel

19.00 JUBILEUMS-MIDDAG, 3-rätters

Söndag 3 aug

9.00-15.00 Stor jubileumsutställning

Domare: Kathy Moores (huvuddomare) och Marina Bengtsson

Stort GRATTIS till Svensk Breton Klubb 50 år!

Text och foto: Mats Ryderheim

Strax före julen 1969 överraskade pappa Harald hela vår familj genom att komma hem med ett speciellt paket. Det bestod av en liten vit/orange varelse, familjens första breton Peggy! Efter några år ville en del av hans skytte/jakt-kamrater gärna ha en "sådan där hund" själva. Sagt och gjort. Peggy födde 7 valpar sommaren 1973. Några valpträffar senare tyckte pappa att en fin hund borde ha en egen klubb. Responsen från SKK och SVK var inte så där tillövers, snarare tvärtom. "Behöver en udda ras en egen klubb?", lät det. Men eftersom pappa tillhörde de envisas skara, sammankallade han de sju valpköparna till ett möte i Kvarnby, i utkanten av Malmö den 1 november 1975. Resultatet blev bildandet av Svensk Breton Klubb! Styrelsen bestod av en del av valpköparna med pappa som klubbens förste ordförande.

Harald Ryderheim med Pierre i Tännaldalen 1983

Åren därefter var händelserika. Något av det första styrelsen gjorde var att via SKK ändra rasens officiella namn Bretagne spaniel. Med hänvisning till Danmark och Norge blev det nya namnet breton. Den nybildade klubben behövde naturligtvis ett medlemsblad. Så det första numret av Svenska Breton bladet gavs ut i december 1976. Klubben hade då 34 medlemmar. Vi knöt också tidigt kontakt såväl med Dansk som med Norsk Breton klubb. Av geografiska skäl blev utbytet störst med våra danska vänner. De kommande åren, bl a vid 5-, 10- och 15 årsjubileum, anlätade vi utställningsdomare från båda grannländerna, samt även fältdomare från Danmark.

När det kom till jaktprov var det vorstehklubbens regler som gällde. Här införlivades vi i den klubbens kultur, nämligen att först visar man att ens hund klarar av arbetet efter skott, sedan väntar fält eller fjäll. Visst hände det någon enstaka gång

att ens hund bommade spåret eller vattnet, med resultatet att det blev en snar hemresa. Men överlag var vi nog alla överens om att träningen av spår och vatten utgjorde en bra bas för att få till en vältränad och effektiv jakthund.

En händelse som visar pappas kreativitet och envishet, var när han i mitten av 80-talet föreslog SVK/Södra att vi skulle anordna ett vårprov på fält här i Skåne. Vi hade nämligen flera gånger besökt den danska bretonklubbens årliga vårprov och funnit dem väl fungerande. "Vårprov?, det kan man väl inte ha", blev responsen. Men pappa stod på sig, och på långfredagen 1986 genomfördes det första vårprovet i bretonklubbens (läs SVK:s) regi. Provet gick på fält, söder om Malmö och vanns av två hundar, en breton och en vorsteh.

90-talet kom. Klubben hade då sedan länge fått in nya bretonentusiaster i sin styrelse, och även tillsatt ett avelsråd. Antalet medlemmar hade stigit till drygt 100. Den dåvarande styrelsen, fortfarande med pappa i spetsen, kände alltmer att det var dags för andra att ta vid och driva utvecklingen vidare. Inte minst upplevde vi alla att rasens potential, bl a avseende antalet medlemmar, låg "norröver". Så 1995, något år innan SKF bildades, "flyttade" stora delar av styrelsen inkl. ordförandeskapet till Norrland.

Allt det där är naturligtvis sedan länge historia. Men liksom jag redan sa vid klubbens 40 års jubileum, är jag lika övertygad idag om att klubbens första styrelse hade varit mäktigt imponerad av klubben idag! De drömmar som vi som var med från början hade, har i stora drag realiserats. Bretonen är idag etablerad som en stående fågelhund i Sverige. - Bra jobbat!

Undertecknad med Peggy, vid utställningen på långfredagen 1976 i Kvarnby, Malmö. Domare var Knud Dyring, tillika dåvarande ordförande i Dansk Breton Klubb. Utställningen skedde i samband med klubbens första årsmöte.

Mats Ryderheim

En som var med när det först begav sig

Ur BRETONBLAD nr1 1976 (avskrift)

Text: Harald Ryderheim (artikel utvald av redaktören)

Då kvaliteten på scanningen av de gamla blad jag som redaktör fått inte varit den bästa har jag i detta fall skrivit av den gamla texten.

Avskrift ur BRETONBLADET, NR 1 1976

BRETON

Vad är det?

Det finner sig naturligt att jag i första medlemsbladet börjar med lite historia. Jag har studerat en del tillgängliga källor - främst bland den danska klubbordföranden Knud Düring bok "BRETON".

Rasens hemland är Frankrike och där landskapet Bretagne. Där heter den L Épagneul Breton.

Och när uppstod rasen?

Düring skriver att redan på 2:a århundradet kan man spåra huru en grekisk författare - Oppianos - företog resor i Frankrike för att på uppdrag av den grekiske kejsaren studera och skriva om jakt och fiske. Han träffade på några små hundar i Bretagne, som han blev mycket imponerad av. Trots sin litenhet var de utmärkta till jakt. Med ett särskilt vaket och intelligent uttryck i ögonen genomsoekte de terrängen med stor fart. De fick viltet att trycka och - på order för de med pilens hastighet fram och tog sitt byte och överlämnade det till sin herre.

Många vill naturligtvis se dessa beskrivningar tillhörande sin ras, men nog passar det utmärkt in på våra skyddslingar - den svenska BRETONEN.

Det angav i beskrivningen att hunden var liten, nästan svanslös och fyrkantig.

Mycket har hänt sedan Oppianos reste i Bretagne. Det har korsats bland jakthundar på många sätt, men detta till trots har BRETON behållit sin särprägel.

År 1906 skriver veterinär Chavin från Bretagne: "När jag var ute i byarna lade jag märke till många små jakthundar, nästan alla med kort svans, alla av samma typ med vit-brun päls. De jagade med snabb galopp, djävulsk iver och god näsa. Deras jaktsätt liknar setterns och pointerns."

Den första rasklubben för BRETON bildades i Nantes 1907 med namn Fransk Épagneul klubb. Man fick då fastställa stadgar för rasen, som gick lavinartat framåt. Den blev Frankrikes största jakthundsras.

I USA fick man ögonen på BRETONS förträfflighet och den gick explosionsartat framåt, inte minst på grund av de fina resultat rasen uppnådde på fågelhundsprov. Både i USA och Canada finns det nu en god stam.

BRETON kom till Norge 1954 från USA. Till Danmark kom den några år senare.

Till Sverige har sedemera några enstaka exemplar tagits in från Norge och Danmark från de sista åren av 50-talet. Mig veterligt är den förste uppfödaren i Sverige vår medlem nr 2, Arne Larsson med sin fina tik Averills Li.

Förresten, hjälp mig att få exakta uppgifter:

Vem införde den första BRETONEN (då Bretagne spanieln) till Sverige?

Vem födde upp den första valpkullen?

Jag får nöja mej med dessa korta rader i ämnet för denna gången. Men alla vill vi väl veta mera. Därför rekommenderar jag alla att skaffa den tidigare nämnda och utmärkta boken "BRETON" av Knud Düring, utgiven i Danmark. Den finns tyvärr inte i de svenska boklådorna, varför vi har köpt in några exemplar, som vi kan sälja för 25kr. Sätt in beloppet på vårt postgiro, så kommer den med posten. Men skynda på, för upplagan är begränsad. HaRy. (= Harald Ryderheim, redaktörens kommentar)

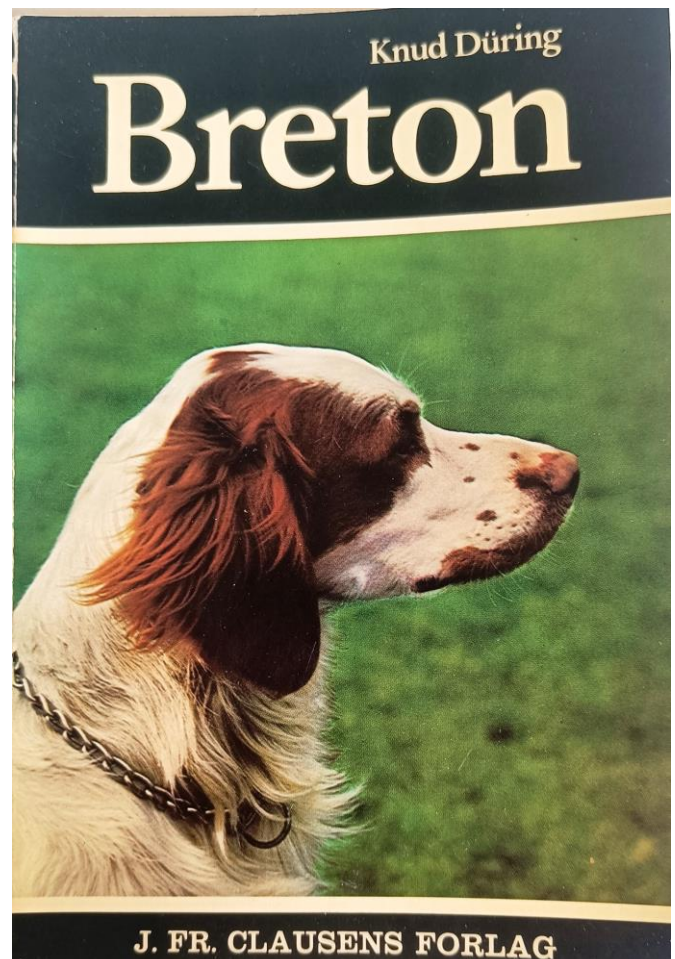

Bild ovan finns inte i refererat Bretonblad 1976 utan redaktören har googlat fram den.

<https://bogjagt.dk/shop/34-antikvariske-boeger-om-jagthunde/561-breton/>

Boken går tydligen att köpa än i dag.

Ur 10 år med Svensk Breton Klubb, 1975 - 1985 (avskrift)

Text: Harald Ryderheim (artikel utvald av redaktören)

Då kvaliteten på scanningen av de gamla blad jag som redaktör fått inte varit den bästa har jag i detta fall skrivit av den gamla texten. Några bilder har jag uteslutit av samma skäl.

- - - - -

10år med Svensk Breton

Det hela började i 1969 i Trelleborg då jag träffade Allan Borg tillsammans med en liten vit-röd krabat som såg trevlig och pigg ut. Jag funderade en stund och sade sedan: "Det ser ut som en korsning mellan setter och spaniel."

Den smått förnärmade vännen Allan replikerade: "Korsning, skäms du inte. Det är en äkta, ädel och prisbelönt tik från Danmark, Granliens Deciré, av den franska rasen Bretagne Spaniel."

Jag bad naturligtvis om ursäkt. Min nyfikenhet gjorde att jag fick veta en hel del om rasen.

Det var kanske någonting för mig och min familj. Liten, nätt, vacker och så jagade den.

Jag började forska. SKK hade en adress: Arne Larsson från Väsås. Men han hade just då inga valpar. En annons i Sydsvenskan satte mig på spåret och så kom Peggy 8 veckor, från Danmark, in i vårt hus. Att mina tre tonåringar blev överförtjusta är väl nästan självklart, men även mamma Kerstin instämde. Peggy blev hela familjens kelgris. Tyvärr räckte inte min tid till att träna Peggy till en jaktprovshund, men vi hade genom åren många härliga jaktupplevelser tillsammans.

Idé blev verklighet

Jag ställde ut några gånger och fick 1:a pris. Vid en utställning i Malmö 1973 fanns även en vacker hanhund, Pedro, av Arne Larssons uppfödning. Pedro blev BIR, Peggy BIM och vi kom överens om parning. I juni fick Peggy 7 valpar. När de var ett år gamla kallade jag valpköparna till ett möte. Då föddes bildandet av en rasklubb.

1975

Sagt och gjort. Jag tog kontakt med Arne Larsson i Väsås och fick genom honom och SKK en hel del adresser. Jag satte igång med att sprida en massa uppslagsbrev omkring mig och fick många svar. Jag kallade till en första sammankomst i Malmö och den 1/11 1975 bildades Svensk Bretagne Spaniel klubb. Som interimsstyrelse valdes, utöver under-tecknad, Kaj Granath och Bo Berggren med Monica Lundqvist som adjungerad sekreterare. Styrelsen fick i uppdrag att utarbeta förslag till stadgar, föreslå ekonomi och riktlinjer för klubbens arbete.

1976

Detta var klart den 1/2 1976 och förslagen gick ut på remiss till de 30 medlemmar som anslutit sig. Första ordinarie årsmöte efter klubbens bildande avhölls i Malmö den 16/4 1976 varvid inte mindre än 42 vuxna, 15 barn, 14 hundar och 4 valpar var närvarande. Klubbstadgar antogs och en styrelse valdes med undertecknad som ordförande, Monica Lundqvist som sekreterare, Bo Berggren som kassör, Kaj Granath som vice ordf. och Stig Nilsson. Suppleanter blev Eskil och Per Persson, revisorer Stefan Jakobsson och Leif Olsson och till valberedning valdes Arne Larsson, Eric Claesson och Anton Persson. Årsavgiften fastställdes till 30 kronor. Klubbens namn ändrades till Svensk Breton Klubb. Mer om detta nedan.

Vid detta första årsmöte hade vi glädjen att se DBK:s ordförande Knud Düring som gäst.

Han berättade om Breton i Danmark, och lärde oss mycket, både om rasens ursprung och egenskaper. Dessutom gjorde han en inofficiell bedömning av våra hundar. Sedan dess har vännen Knud med hustru Lilli varit till stor hjälp och glädje för vår klubb. Jag skaffade mig också de första kunskaperna om Bretons jaktliga egenskaper vid ett mycket intressant besök på DBK:s jaktprov på Fyn i slutet av mars.

För små

Den första kontakten med Kennelklubben klar-gjorde att vi var för små för att få bli en egen rasklubb. Som jämförelse kan nämnas att när Dansk Breton Klubb bildades krävdes 20 anslutna medlemmar för att få klubben direktansluten till deras Kennelklubb. Efter ett år och viss förvirring fick vi besked på att vi skulle tillhöra Vorsteh-klubben.

1977

Vårt andra ordinarie årsmöte avhölls långfredagen 1977 i Malmö med den norske professionelle hunddressören och Breton-entusiasten Lorenzo Wiese-Hansen som gäst, föreläsare och bedömare. Styrelsen omvaldes och verksamheten skulle gå ut på att göra klubben känd.

Ett stencilerat medlemsblad skall utsändas ungefär varannan månad, kontakt har etablerats med de danska och norska Breton-klubbarna och styrelsen skall i fortsättningen få deras medlemsblad. Margareta Hedendahl inträder som redaktör för vårt eget blad.

Ur 10 år med Svensk Breton Klubb, 1975 - 1985 (avskrift)

Text: Harald Ryderheim (artikel utvald av redaktören)

1978 - Breton är namnet

En formell framställning om namnbyte till Breton skickades till SKK via SVK. Självaste midsommaraf-ton ringde mig SKK:s ordförande, den i början av 1985 alltför tidigt bortgångne hedersmannen Ber-til Lagerblad, och gratulerade till att nu hade SKK givit oss rätt. Rasen skulle heta Breton även i Sve-rige, så fick andra s.k. jakthundsexperter och -skribenter säga vad de ville.

Som de minnesgoda erinrar sig hade jag haft en ibland ganska hetsig debatt i tidningen Hundsport med dess fågelhundexpert om rasnamnet. Under året hade medlemsantalet stigit till 51. Årsmöte avhölls som vanligt på långfredagen. Vi gästades denna gång av SVK:s ordförande, Åke Sjöström, som orienterade oss om huvudklubben och kåse-rade på ett fängslande sätt om arbetet med stå-ende fågelhundar. Ett 50-tal personer hade infun-nit sig.

Hur skall Breton se ut?

En framställning till SKK om att få rasbeskriv-ningen på svenska resulterade i ett svar att de hade tillsatt en översättare. Jag svarade att det var ganska onödigt, då jag medsänt framställ-ningen en översättning, jämförd med rasbeskriv-ningar på danska, norska, franska och tyska. Om-sider fick vi min till svenska översatta rasbeskriv-ning godkänd, FCI 95 a.

Styrelsen omvaldes och årsavgiften blev oföränd-rad, 30 kronor. Kassachefen Bo Berggren hade ta-

git fram en dekal för bilen och en T-shirt för krop-pen, båda försedda med ett vackert Breton-huvud. De gick åt som smör i solsken.

Besök i Danmark

Jag passade på att besöka DBK:s jaktprov i Vordingborg och fick en god inblick i vad en Breton kan prestera. Knöt många värdefulla kontakter, både med värdfolk och gästande från NBK, där-ibland ordföranden Fred Dahm och valpförmedla-ren Gunnar Lövsstad.

Vi kan med glädje konstatera att en av våra med-lemmar, Börje Ålsjö från Västerås lyckats att vid jaktprov med sin tik, Sandra Dee, erövra ett 2:a pris i unghunds klass. Vid utställningar förekom-mer enstaka Bretons då och då bland de premie-rade.

1979

Under året har ett ganska stort antal medlemmar ställt ut sina Bretons. Det är glädjande och sprider kunskap om rasen bland hundfolk. Medlemsantalet har under året stigit till 56 personer. Klubben har för första gången belönat den medlem som nått bästa resultat med sin Breton. Belöningen gick till Börje Ålsjö, som med sin lilla men naggande goda Sandra Dee nått goda framgångar, både på utställ-ning och på jaktprov. Från våra broderländer erfar vi att Norge har 546 och Danmark 314 medlemmar i Breton-klubbarna. Vid vårt årsmöte gästades vi av Vorsteh-mannen Herbert Birkler, som hade med sig en kort- och en strävhaar. Med hjälp av dessa hundar demonstrerade han för oss både viltspår och vattenapportering och berättade hur man trä-nar fram dessa färdigheter.

1980

Medlemsantalet har stigit till 60 personer. Vid års-mötet gästade oss Münsterländer-mannen Debes Andersson, som berättade om sitt arbete med denna, som vår, även Vorsteh-klubben under-ställda ras, samt visade en av Münsterländerfolk inspelad film om rasen. Deras verksamhet präglas av precis samma problem som vi har för att göra rasen känd och erkänd.

Under hösten kallades till en sammankomst vid Yddingen, där vi, tillsammans med Münsterländer-folk och under Debes Anderssons ledning, förevisades och tränade spår- och vattenarbete. Delta-gar-antalet var inte alltför stort. Från Norge rap-porteras att deras Bretoner uppnått förnämliga re-sultat i ädel tävlan med andra raser.

Ur 10 år med Svensk Breton Klubb, 1975 - 1985 (avskrift)

Text: Harald Ryderheim (artikel utvald av redaktören)

1981

Styrelsen utarbetar och sänder ut en folder om Breton, innehållande bland annat den nu på svenska klara rasbeskrivningen. Jag skaffar mig ytterligare erfarenhet om Bretons förmåga genom att övervara DBK:s vår-jaktprov på Själland. På årsmötet talar den sedan 1980 nya medlemmen, agronom Lena Strandberg, om husdjursavel och ärftlighetslärans grunder. Lena nyvaldes efter Monica Lundqvist, som avlagt sig. Sandra Dee har under året som första Breton i landet uppnått värdigheten SUCH, dvs svensk utställningschampion. Vi erbjuder alla uppfödare att anmäla valpköpare som gratis medlemmar under anmälningsåret. Medlemsantalet har ökat till 68 personer.

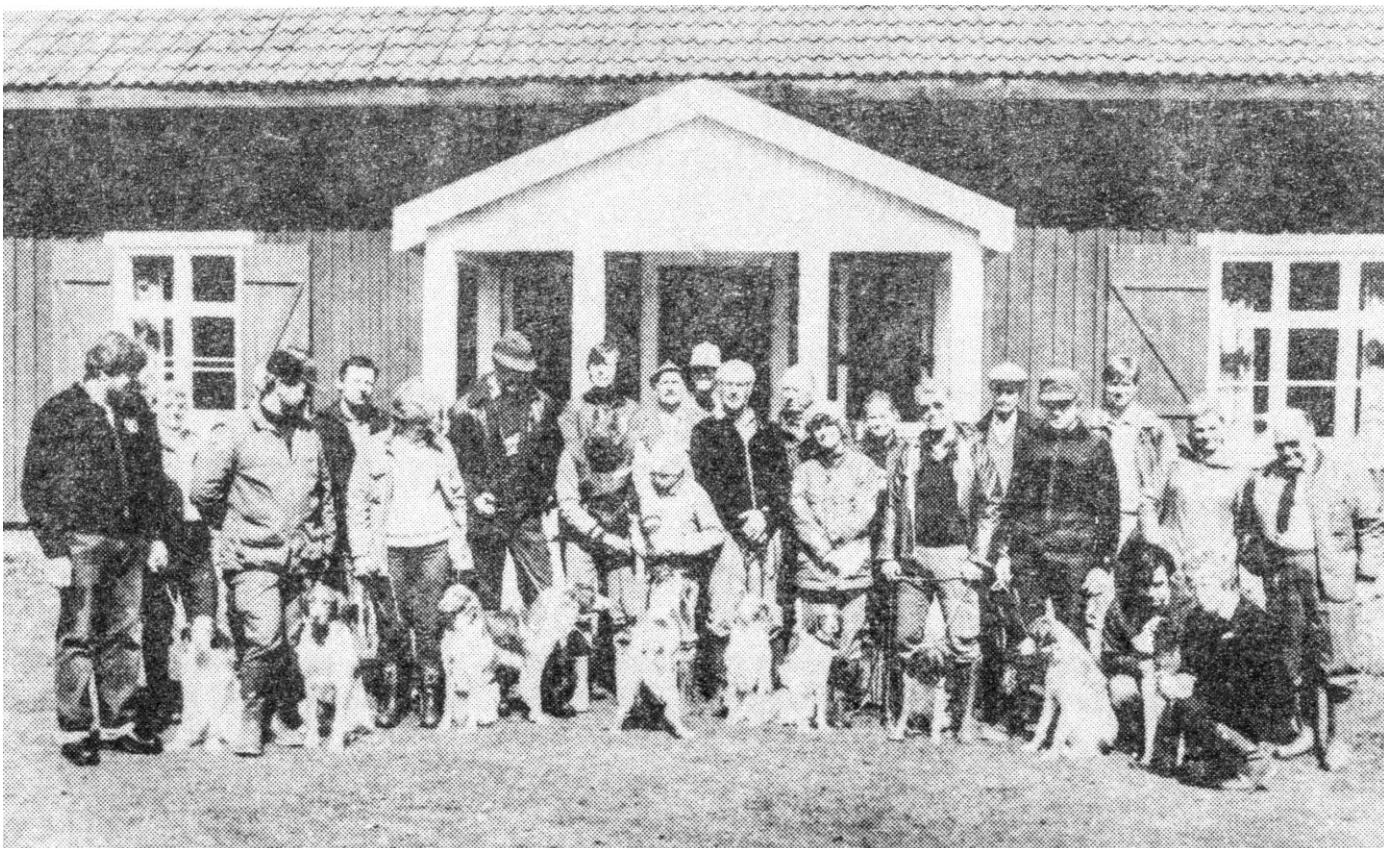
1982

Vi försöker att få hjälp av SVK med att på ett enklare sätt än jaktprov få jaktlämplighetstestat våra Bretoner. Vi möter ingen förståelse för detta. Alltså avlas det även i fortsättningen på hundar som på inget sätt jaktanlagstestats. Vi läser att vid VM i jakt med stående fågelhundar vann en fransk Breton, Narken des Pignettes.

Styrelsen beslutar att belöna Marie Nylander, Visby, som med sin Bessy nått förnäma prestationer i bruksgrenarna.

1983

Den stora händelsen var Svartåträffen, där vi med sanktion från SVK för första gången ordnade en officiell specialutställning för Breton. Det var 17 hundar som ställde upp. Danmarks mycket Bretonkunnige Knud Düring dömde och fann våra hundar mycket ojämna. En del var för stora, en del hade dålig könsprägel men det fanns även goda representanter för rasen. Vi hade inofficiella prov i lydnad och spår, varvid många visade goda färdigheter. Vid detta tillfälle fick den skånska styrelsen tillfälle att träffa många Breton-medlemmar från mellansverige. Ett förslag framlades om att det skulle bildas regionala Breton-grupper med uppgift att kalla till träffar - en tanke som många gånger tidigare framförts av styrelsen i medlemsbladet. Tyvärr blev det inte mer än prat, vilket vi i styrelsen beklagar. Medlemsantalet har nu stigit till 91 personer. Margareta Hedendahl har tyvärr inte längre tid att vara redaktör för medlemsbladet. Vi förstår detta och tackar för mångårigt gott arbete för klubben.

Svartåträffen 1983

Ur 10 år med Svensk Breton Klubb, 1975 - 1985 (avskrift)

Text: Harald Ryderheim (artikel utvald av redaktören)

1984

Detta har varit ett mellanår med tanke på satsningen på 1985-års 10-årsjubileum. Dock har det inbjudits till en Breton-träff ute på Revingefältet, varvid instruktiva genomgångar och träningar i alla tänkbara aktiviteter med hundarna ägde rum. Tyvärr var anslutningen bara från de sydliga medlemmarna, avspeglade klubbens svårigheter med de stora avstånden i landet. Men planeringen för 10-årsjubileet börjar.

Men hundarna då?

Frågan är berättigad. Naturligtvis skulle det vara av stor glädje för en fågelhundsklubb att kunna redovisa år för år hur våra Bretoner steg för steg gått framåt i sin huvudprofession - att vara jägaren till glädje och hjälp. Lyckligtvis är det i många fall så, även om det utåt inte skaffas bevis för det hela genom betyg vid officiella prov. Jag har skrivit det många gånger: "Väldigt många medlemmar är mycket förtjusta i sin Breton under praktisk jakt". Detta sprids naturligtvis man och man emellan, men kommer inte så ofta fram i offentligheten. Mycket få visar upp sin hunds prestationer vid prov.

Detta förhållande har en del orsaker, över vilka styrelsen i klubben icke kan råda. Vi har gjort många försök, kallat till träningsträffar, uppmanat medlemmar att ta kontakt med regionala klubbar (SVK) mm. resultatet är hittills en Breton meriterad för klass Elit, en med ett 2:a pris, en med utmärkta resultat i bruksgrenar och några till med försök till meritering. Där står vi nu. Ännu har vi inget som helst underlag för att sätta den och den blodslinjen före någon annan. Ännu kan vi inte framhålla att den och den uppfödaren får fram bättre hundar än de andra. I Norge - det land vi närmast kan ha utbyte med - har man klart konstaterat att tre blodslinjer dominerar i kvalitet: Nydams Buster, Varh de Cornouaille och Ubard de Moulin de Callac.

Genom att de har mindre avstånd, en självständig klubb och många hundar har de också möjligheter till en helt annan aktivitet genom ett otal Breton-träffar med fjällprov som dominerande. Vi avundar dem.

I motsvarande grad ser vi hur danskarna har det: Massor av medlemmar, relativt korta resor för träffar, en självständig klubb med stor aktivitet som kan ordna jaktprov av olika slag. De har därmed utmärkta möjligheter att genom prov skilja agnarna från vetet. Dessutom har de den stora förmånen att ha kontakt med övriga Europa och rasen Bretons hemland, Bretagne i Frankrike. De utnyttjar ju även detta genom besök, import av hundar och parningar med det bästa Frankrike har att erbjuda.

Nu frågar sig många: "Men det amerikanska blodet då?". Till det kan vi bara säga: I svensk Bretonklubb är vi lika glada för alla goda Bretoner, var de än kommer ifrån. Vi gläds åt varje meritering och varje erkännande en Breton får. Lena Strandberg följer alldeles särskilt upp detta, specialist på djuravel som hon är. Vi har ett stort antal medlemmar som är nöjda med att de i sin Breton har en underbar familjemedlem och dessa medlemmar skall definitivt inte känna sig mindervärdiga. I vår Breton-familj är vi först och främst glada över den tjusiga hund vi har. Det fortsätter vi med.

1985

Klipp ur verksamhetsberättelse 1986 nr 1

Den stora aktiviteten för året var 10-årsjubileet detta firades under påskhelgen med officiell utställning med domare Knut Klit, Danmark, inofficiellt lydnadsprov med domare Aage Stenhøj-Jørgensen, Danmark, dito viltspårprov med domare Carl-Uno Jansson, SVK Södra, samt dito fältprov med domare Aage Stenhøj-Jørgensen.

Många bretonägare visade här att de är aktivt intresserade att arbeta med sina hundar. Förhoppningsvis ställer de upp på olika prov ute i landet och gör god reklam för vår ras.

Ur BretonBladet nr 3-4/2005 - 30-årsjubileum

Text: Lillemor Eliasson (artikel utvald av redaktören)

Svensk Breton Klubbs 30-årsjubileum

Hemavan 15-17 juli 2005

Fredag 15 juli

De flesta anländer till Hemavan under fredag. Vädret är växlande sol/moln och lagom varmt. Efter incheckning och syn av boendet och omgivningarna så startar jubileumsfirandet kl. 18.00 med att alla hälsas välkommen av vice ordföranden Cristher Sandström, vilken efter att vi alla skålat i cider och önskats välkomna blir presenterade för närvarande styrelseledamöter, regionombud och andra som har ansvar för någon aktivitet under jubileumsfirandet.

Vi får av Runar From, fd. kommunalrådet information om omgivningarna och FBU- gården i synnerhet.

Vi har samlats på gården vid FBU:s matsal vilket blir vår samlingspunkt under helgen. Här grillas det och vi äter och umgås med medlemmar från hela landet och våra grannar från Norge som har hörsammat inbjudan till jubileet.

Lördag 16 juli

Efter en god natts sömn, rastning av hundar och en välbehövlig frukost samlas vi till olika aktiviteter i det soliga vädret.

Möjlighet att avlägga apportbevis finns, apporttävling på tid "på skoj" genomförs där publiken bjuds till många goda skratt.

Efter att apportfågel nr 1 kasserats i/vid en container, skall hunden Ulle apportera. Ulle vet, det gäller att vara snabb om man skall ha en chans, varför han ignorerar den ripa som kastas, vänder och hämtar den havererade fågeln i stället. Den ligger mycket närmre men är inte speciellt ap- titlig.

Vi har flera "hyss" som när vår lille blonde norske gutt i stället för hunden rusar och hämtar fågeln och i segeryra återvänder bärande fågeln på raka armar till föraren under publikens jubel.

Vinnare blir Chivas och Lennart Berglund på tiden 0:20:6,

2:a pris går till Erki 0:21:0,

3:e pris till Rakki och Annette Nyström 0:22:0,

4:e pris till Spey och Lennart Berglund 0:22:4,

5:e pris till Sira och Öyvind Nagelhus, 0:25:7.

Under eftermiddagen har barnen tävling i skytte med luftgevär, teckningstävling, barn-handlerträning, träning för alla i att visa hund i ring, mm. Som ordförande i juryn till teckningstävlingen hade vi en näst intill omöjlig uppgift. Alla teckningarna var mycket bra, deltagarnas ålder varierade så vi beslutade slutligen att en teckning fick första pris och den kommer att pryda Bretonbladets nästa nummer, därefter blev alla övriga andrapristagare.

Kl. 20.00 samlades vi till jubileumsmiddagen. Lokalen var välfylld, humöret i topp och maten smakade utmärkt. Vid middagen fick vi en historik över Svensk Breton klubb, gratulationer från våra norska vänner, SKF och en fantastisk historisk skröna hur Bretonen spreds från Norge till Sverige i samband med unionsupplösningen av Hege Meldal, kassör i NBK.

I samband med middagen genomfördes alla prisutdelningar, dragningar på sålda lotterier med många fina priser vilka våra sponsorer med Specific som huvudsponsor bidragit med.

Efter middagen gick vi en trappa upp till baren för fortsatta diskussioner, historier och socialt umgänge.

Söndag 17 juli

Jag med flera vaknar efter en alltför kort natt till en mulen dag med inslag av duggregn ibland. Efter en välbehövlig frukost, startade registreringen till jubileumsutställningen. Alla är skärpta till tusen både hundar och mattar/hussar inför allvaret där alla jockarnas positiva och negativa sidor skall synas av vår domare Vigdis Nymark.

En mycket trevlig utställning med 35 startande hundar. 17 hannar och resterande tikar. Presumtiva bretonägare hade infunnit sig för att beskåda våra "skönheter".

Vigdis lämnade öppen kritik vilket alla uppskattade. Vi, många oerfarna utställare, fick en inblick i hur/vad hon tittade på vid sin bedömning. Hon gav alla en positiv upplevelse, nervösa hundar och mattar/hussar gavs möjlighet till avslappning genom att springa en extra runda, små skämt och ett allmänt positivt intryck.

Tikarna kallades, "lilla mor", långa klor fick sin jämförelse med långa naglar i skor mm. BIS blev en norsk tisper vid namn Tråsløtens Opsi med ägare Hans Magnus Fjellså, Bodö, Norge. Grattis!!

Vi, Svensk Breton Klubb, vill speciellt tacka Vigdis Nymark för en trevlig, intressant utställningsupplevelse men också tacka våra ringsekreterare Kristina Eliasson, Marsfjäll och Carleric Moström, Lycksele.

Vi vill också tacka alla medlemmar både svenska och norska, familjemedlemmar vilka agerade funktionärer vid jubileet. Ingen nämnd och ingen glömd.

Slutligen vill vi tacka FBU-gården med personal för ett trevligt bemötande, god mat och en god serviceanda.

Nu var festen slut för denna gång och alla styrde kosan hemåt men enligt den utlämnade och besvarade enkät ger deltagarna oss en stor ros och inga törnen i betyg över sammankomsten.

Vi, norrlänningar sträcker på oss extra inför det goda betyget.

Vidpennan
Lillemor Eliasson

Några bilder ur BretonBlad nr 3-4 2005

Ur BretonBladet nr 3-4/2005 - 30-årsjubileum

Text: Annette Nyström (artikel utvald av redaktören)

Bretonklubbs 30-årsjubileum är nu firat med många aktiviteter och trivsamt umgänge!

Vårt 30 årsjubileum blev en skojig tillställning för alla svenska och norska bretonentusiaster, vilka hade tagit tillfället i akt och begett sig till Heman. Vädret var fint och deltagarna många, totalt blev vi drygt 100 personer och så givetvis massor av bretoner. Det var himla roligt att se så många hundar på en gång, om jag inte tar helt fel så är det Sveriges största Bretonsamling genom tiderna!

Vi i styrelsen samlades på torsdagskvällen tillsammans med en och annan tidig deltagare. Huvuddelen av bretonvännerna dök sedan upp på fredagskvällen, då jubileet invigdes.

På kvällen grillade vi hamburgare och korv i långa banor och fram på småtimmarna berättades det väl en och annan mer eller mindre trolig jakthistoria (tror jag i alla fall för själv kröp jag och lilla Thea 4 månader till kojs långt tidigare). Innan invigningen och grillningen passade styrelsen och de regionombud som hade haft möjlighet att komma på att träffas. Det är ju inte så ofta vi har möjlighet att träffas öga mot öga i detta avlånga land.

Under lördagen var det ett gäng med aktiviteter både för stora och små samt givetvis för våra fyrbenta kamrater. Några förare och deras hundar passade på att ta norskt apporteringsbevis för Sture Willman. En apporteringstävling gick också av stapeln med massor av deltagande hundar och snabbast in med ripan var Lennart Berglunds Chivas.

Den som stal kalaset var dock ingen hund utan lille Johannes som till publikens jubel genomförde en utmärkt apport och senare korades till Jubileets säkraste apportör.

Barnen roade sig med att skjuta luftgevär och vill du veta hur en riktig breton skall se ut så håll utkik på hemsidan för där kommer alla de jättefina teckningarna från teckningstävlingen att dyka upp så småningom.

Sture Willman hade även en demonstration där vi fick lära oss hur man för en breton i utställningsringen, för att vi skulle vara i trim inför söndagens utställning.

Sedan fick vi ytterligare en chans att se hur det hela skulle gå till när utställningstävlingen barn och hund för Patrick Tofte gick av stapeln, jag tror att de flesta där gjorde en mycket bättre insats än vad vi andra stelbentingar gjorde på söndagen. Vinnare av barn och hund var norske Benjamin.

Under avelsrådets timme fick vi också chansen att diskutera en mängd frågor med tyngdpunkt på HD/HQ. Lördagen avrundades sedan med en utsökt trerättersmiddag, där vi också förädrades med ett antal fyndiga tal från bland annat Norsk Bretonklubb samt en "fransk slottsherre".

Till söndagens utställning kom hela 35 bretoner! "Snyggaste" (BIR) bretonen i den tuffa konkurrensen blev Tråslättens Opsi (ägd av Hans Magnus Fjellså), tät följd av Rakki (ägd av Pontus Ekman) och som 3:a Ylva (ägd av Sture Willman).

Utställningen blev också ett utmärkt tillfälle för oss alla att lära oss lite mer om vad som är bra och dålig exteriör eftersom vår eminente domare Vigdis Nymark höll öppen kritik och passade på att peka ut både positiva och negativa exteriöra drag hos hundarna. Även vi förare fick oss en och annan lektion, jag vill lova att gångstilen hos Opsis förare var väl värd att beskådas efter viss korrektion från Vigdis.

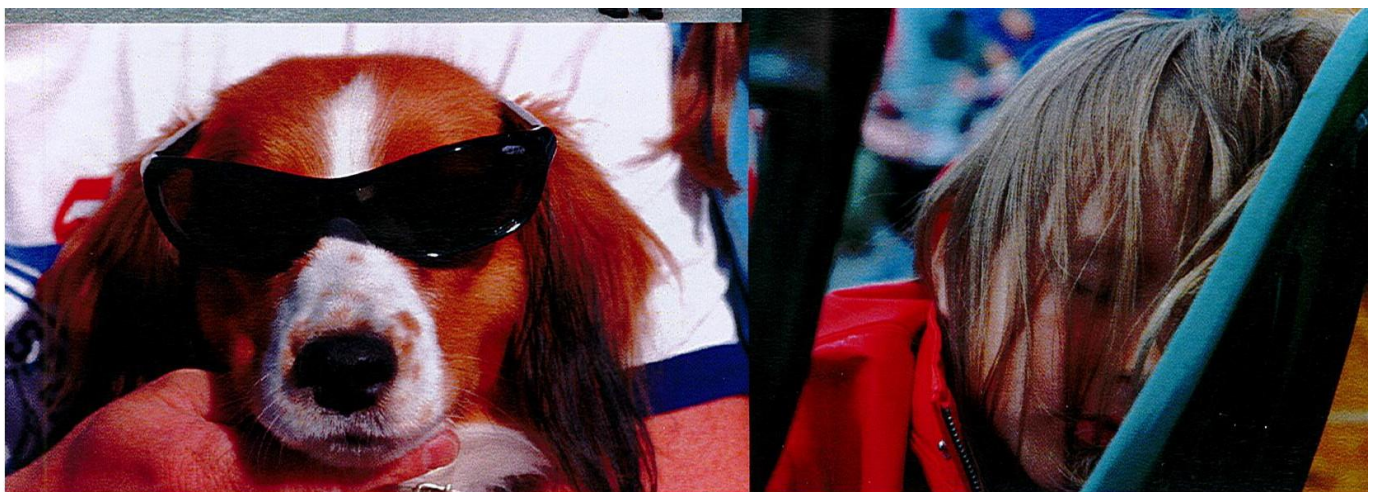
Som tur för bl.a. undertecknad så bortsåg hon från förarens tillkortakommanden (Rakkis klor klipptes skyndsamt, vilket jag lovat Vigdis) och bedömde endast hundarna.

Trots det gedigna programmet fanns det gott om tid att prata och diskutera och jubileet präglades av den goda och familjära stämningen som det har varit på alla Bretonarrangemang som jag hittills har varit på!

Sist men inte minst vill jag framföra ett jättetack till alla som hjälpte till innan och under jubileet, vilket ledde till ett mycket lyckat arrangemang. Stort tack även till FBU-gården för fin service.

Ha en fortsatt skön jakthöst i skogen, på fälten och i fjällen önskar
Annette och Rakki.

Några fler bilder ur BretonBlad nr 3-4 2005

Ur BretonBladet nr 3/2015 - 40-årsjubileum

(artikel utvald av redaktören)

Bretonklubbs 40-årsjubileum i Älvkarleby

Apporteringstävlingen Foto: Johanna Olofsson

Svensk Bretonklubb firade sina första 40 år med officiell Jubileumsutställning i Älvkarleby 31 juli-2 augusti.

Jubileumsfirandet startade redan på fredagen. Sommaren dittills hade varit ovanligt blöt och kall och solen hade mest lyst med sin frånvaro men, se - på fredagskvällen klarnade det upp, regnmolnen drog bort och vädret blev soligt, ganska varmt om än bitvis lite blåsig. Det fina vädret fortsatte ända fram tills utställningen var klar söndag eftermiddag - då brakade ett riktigt åskväder lös!

Rainer - grillmästare

På fredagskvällen ordnades en välbesökt grillafton med mingel för bretoner och bretonvänner ute på "holmen" vid Älvkarleby Camping. Rainer Freimuth var grillmästare och hamburgarna hade en strykande åtgång!

Lördagens program var fyllt med olika aktiviteter så att alla skulle hitta något trevligt att göra. Ringträningen inför söndagens utställning eller bara i största allmänhet leddes av Eva Olausson, som fick

förlänga med ett eftermiddagspass för att hinna instruera alla de nästan 50 intresserade ekipagen. Klubben hade hyrt in en skytteanläggning och bjöd in till gratis prova-på lerduveskytte och där var det full aktivitet hela tiden med massor av intresserade skyttar.

Jens Gustavsson höll i Bretonkampen, en hinderbana för hund och förare med bland annat balansgång, lydnad, pilkastning, apportering, stanna-på-kommando och gissa-vikten-på keramiktuppen. Vinnare blev duktiga teamet Pålamalmens Elva och Peter Nilsson och ett hederspris delades ut till Anders Ylen med valpen Almkullens Freja som skötte sig med den äran. Ett specialpris "roligaste ekipage" tilldelades Jan Monsen med charmtrollet Paris de Casa Ato, som inte riktigt hade samma uppfattning som husse om det här med apportering.

Agneta Berglund och Brita-Lena Hansdotter hade ordnat en tipspromenad i området och höll också i barnens teckningstävling

Tipspromenaden vanns av Andreas Eriksson och i teckningstävlingen bestämde juryn efter viss vända att Joels teckning var snäppet bättre men alla de andra fick hederspris.

Direkt efter ringträningen var Eva Olausson i gång med att döma Barn-med-hund. Sex blivande(?) handlers deltog och samtliga var mycket duktiga. Till slut avgick Adrian Wadebeck med Jaktåsens ZP Winna med segern. Samtliga deltagare fick en fin prisrosett som minne.

Kulturvandringen genomfördes med lokal guide som berättade om Älvkarlebyns historia och särskilt om Laxön, som ligger mitt i Dalälvens fall. Här hade Försvarets ingenjörstrupper under många år ett läger där de övade broslagning över forsande vatten. De flesta byggnaderna är från slutet av 1800-talet men nu fyllda med nytt liv och innehåll. Erik Ringaby, författare och tjäderforskare, höll ett mycket intressant och informativt föredrag om Tjädern. Drygt sextio personer lyssnade och hade också möjlighet att köpa Ringabys bok om Tjädern.

Den för många viktigaste aktiviteten var nog apporteringstävlingen - ryktena gick om många som låg i hårdträning... Domare var klubbens ordförande Lennart Berglund, assisterad av vice-ordförande Kjell Lundberg ute på "holmen" som bjöd på bra apporteringsvatten. Många duktiga ekipage tävlade men vann gjorde Strömforsens Minnah med Anders Ylen med den klart snabbaste tiden. Almkullens Calla med Pontus Ekman blev tvåa.

Under båda dagarna hade klubben försäljning av klubb- och bretonartiklar och det var många som passade på att köpa tröjor och kepsar med klubb-logga eller breton-bildekal, breton- "smide", breton-broscher/-hängen, bretonskulptur och mycket annat. En fortsättning som webshop planeras.

På kvällen var det dags för jubileumsmiddag på intilliggande Kalles Lada som hade dukat upp en härlig buffé. Efter en stunds minglande på altanen mot älven var det dags för middag, några tal, lotteri och sedan prisutdelning efter dagens aktiviteter.

Monsieur Christian Gunther, ordförande i Franska Bretonklubben, hade accepterat att döma utställningen med våra bretoner. Utställningskommittén med Eva Olausson i spetsen hade hoppats på att få kanske 40 anmälningar - tidigare rekord var 33 och 50 anmälda sågs som ett nästan ouppnåeligt mål.

Men leendena blev allt bredare när anmälningarna trillade in. Det blev totalt 70 anmälda hundar till utställningen och då måste vi ändå tacka nej till flera som var alltför sent ute. Fantastiska medlemmar klubben har!

Utställning genomfördes med ett proffs-team, ringsekreterarna Patricia Rätsep och Sara Nordin. De såg till så att alla ovana utställare fick den hjälp de behövde.

M Gunthers val till BIR och BIM föll till slut på tiken Tresallier Flitters, ägare Eva Olausson, uppfödare Guy Bagshaw, England och hanhunden Jerc des Sources Claires med ägare Helen Johansson, uppfödare M. Henri Desprats, Frankrike.

Sammanfattningsvis ett mycket uppskattat evenemang där många deltagare beklagade att vi måste vänta fem år till nästa jubileum.

Adrian Wadebeck med Jaktåsens ZP Winna blev bäst i Barn-med-hund och därefter kom Thea Ekman med Te Noppa, Isak Ekman med Almkullens Calla och Lukas Andersson med Eirams Pigge Primus

Domare M. Christian Gunther flankerad av BIR "Nellie" Tresallier Flitters med Eva Olausson, till höger, och till vänster BIM Jerc des Souces Claires med Helen Johansson.

Bild nedan

Fr vä Strömforsens Minnah med lycklig Anders, vinnare av apporteringstävlingen; Eva förklarar vad man ska tänka på när man visar hund för Stefan medan Almkullens Akira funderar på annat. Till höger en av flera duktiga tecknare.

Mitt liv med BRETON

Text o foto: Marie Nylander

Ja tänk - det har funnits en breton i mitt hem i snudd på hela mitt liv. Pappa köpte vår första breton redan 1964 och då var jag bara 5 år. Rina var född i den andra svenskfödda kullen hos Arne och Anna-Greta Larsson i Vårsås mellan Skara och Skövde. Det var också hos dem jag köpte min första egna breton 1979.

Marie och Rina

Det finns många härliga berättelser om vår Rina, men eftersom flera av dem är berättade för mig så får det bli en annan gång jag skriver om henne. Hon var min bästa kompis under min uppväxt och hon blev nästan 14 år. Det var också hon som gjorde att jag fastnade för rasen och jag sa flera gånger "ska jag någonsin ha en egen hund ska det vara en Rina-hund". Och så blev det. I slutet av 70-talet kom lagen om att man vid jakt kring solens upp- och nedgång skulle ha tillgång till en apportör och då vi inte hade någon färdigapportör, så blev det så att Bessy fick flytta in hos oss. Jag hade då inget eget intresse i jakt, så hon skulle vara min hund och pappa skulle ha henne till jakt. Det var dock genom henne som intresset vaknade, även om hon inte var speciellt duktig på fälträff. Som apportör blev hon dock alldeles lysande. Som nybliven hundägare blev jag ju nyfiken på allt man kan göra med sin breton. Bessy blev därmed min "försökskanin" på det mesta. Vi gick kurser på vår lokala brukshundklubb och det gick jättebra. På avslutningen av fortsättningskursen i lydnad blev vi bästa ekipage och i och med detta så blev

jag övertalad av min instruktör att anmäla henne till officiellt lydnadsprov några veckor senare. Det gick även bra då, trots en nervös matte och vi kom av appellplanen med ett 1:a pris. Därmed blev jag biten och vi fortsatte tävlandet i lydnad och slutligen blev Bessy rasens första lydnadschampion. Vi fick till slut 10 förstapris i det som då var högsta klassen.

Bessy

På den tiden tillhörde ju breton SVK och därmed skulle man ju göra prov i eftersöksgränar (vatten- och spårprov). Det testade vi också och på första provtillfället, som var i öppenklass, lyckades vi så bra att vi blev bästa ekipage och fick inteckning i ett vandringspris. Den hösten var vi nog också historiska även på jaktprov, då vi gick i det jag tror var det första bretonparsläppet på jaktprov. Det var i par med Börge Ålsjö och hans Sandra Dee of Beyaz. Det var inte så många bretoner som kom till start på jaktproven då. Bessy och jag testade även viltspårprov och rapport, där hon blev uppflyttad från appellklass till lägre klass i första starten. Senare deltog vi även i SBK-spår där hon även blev godkänd i lägre klass.

Min nästa breton köpte jag från Norge 1986 och hon hette Skolaheias Shiva. Hon visade sig tyvärr vara skottberörd och det fick jag aldrig bukt med. Hon stod fint för fågel, men efter att börjat jaga med henne och skjutit över henne så ville hon inte gå upp till fågel när hon kände vittringen av dem. Shiva fick då hålla på med lydnadsprov och blev så småningom rasens andra lydnadschampion.

Min tredje breton blev Rusticolus Fanta som även blev min första hund i avel. Fanta var född 1991 och då tillhörde vi fortfarande SVK. Fanta var verkligen allround. Hon blev bästa hund på SVK-Gotland's årliga ordinarie prov i eftersöksgrenar i alla tre klasserna. Det hade fram till dess ingen annan av klubbens hundar blivit.

Fanta blev bästa hund i ukl på jaktprov på Öland, före alla övriga SVK-raser. Hon hade några 2:a pris i elitklass inom SVK som bäst. Vi har ju bara jakt på hösten på Gotland, så även Fanta fick prova på det som matte var nyfiken på. Hon blev rasens tredje lydnadschampion, erhöll certpoäng i elitklass spår SBK, utställningschampion och mor till min första valpkull. Den föddes 1995 och bestod tyvärr endast av en valp. I nästa kull fick hon 5 valpar, där jag behöll Int o NordUCh J Eirams Yrsa Yrhätta. Yrsa fick två kullar, men jag behöll tyvärr ingen valp ur dessa. Planen var att hon skulle få en tredje kull, där jag tänkt behålla en, men tyvärr försvann hon under jakt på fjället i Norrbotten, då hon var utlånad till en god vän och jag fick aldrig återse henne igen.

Viltvårdare - mina två viltvårdare Joy och Jaffa efter att vi avsökt en vall som ska slås. Vi sökte efter häckande fåglar eller tryckande rådjur

Jag och min väninna Lena Strandberg, som satt i styrelsen från klubbens bildande som sekreterare och avelsråd, hade året innan fått köpa SEUCh J Keerens Nicky från Poul Valdemar Nielsen i Danmark. Nicky var född i Nederländerna och kom att bli min nästa avelstik. Hon hade haft två kullar innan hos Poul. I sin första jaktprovsstart hos oss gick hon till 1:a pris i öppen klass. Nicky fick tre kullar hos mig, där Eirams Wakna Wimsa och Eirams Tindra Trassel stannade kvar hos oss.

Mina tre dubbelchampions - E Vakna Wimsa, E Raska Rivjärn, E Tindra Trassel

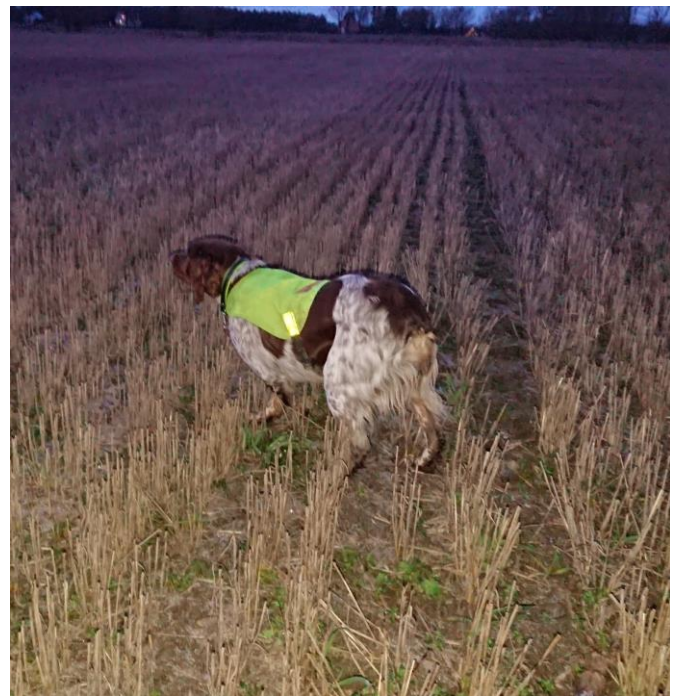
Båda dessa blev dubbelchampions och fick tre resp. två kullar hos mig. Från Wimsas andra kull sparade jag SEJCh NordUCh NV-12 CIB CIE Eirams Raska Rivjärn, som gav mig fyra fina kullar, där hennes dotter J Eirams Galna Gilda, som jag behöll lever och frodas än idag. Jag har behållit fler valpar över tid, men efter min bedömning om jag ansett dem vara lämpliga för fortsatt avel eller inte, så har vissa blivit omplacerade till nya hem. Till idag så har jag glatts åt hela 28 valpkullar.

Det har över tid även gjorts en del importer. Min numera avlidne make Gunnar Ericsson köpte SEUCh SEJCh Stevnsåens Marco från Danmark i slutet av 1999. Tidigare nämnda Nicky kom också till oss i slutet av 1999.

Sedan dröjde det ända till 2009 då jag var till Frankrike och hämtade J JWW-10 NordV-11 SEV-12 SEVV17 o 18 VWW-17 Ebene des Amis de la Lande "Svärta".

Svärta fick 3 fina kullar där jag behöll SEJCh SEUCh Eirams Heta Herta och även hon har fått 3 fina kullar, där jag nu har J Eirams Halla Tri på tillväxt och förhoppningsvis blivande avelstik.

Dubbelchampion E Heta Herta i stilfullt stånd i skymningen

2012 var jag till Frankrike och hämtade hem Girro De l'Ardour. Han höll dock inte måttet för mig som avelshund, vilket såklart varit målet, så han flyttade till Dalarna som jakthund och det fungerar han fortfarande som.

2016 var det återigen dags för en import, nämligen SV-16 Joy de la Plaine Marat. Jag har inget sparat hos mig efter Joy, men hon har bland annat lämnat J SE&DK&NO UCh SEV-23 o 24, CIB NordicCh EUW-23 Eirams Frekke Freke. Freke har säkert ytterligare titlar, men SKK har inte plats för alla på HundData.

2017 gjorde jag den senaste importen då jag hämtade Nugget de Tremouard i Frankrike.

Jag har gjort ganska många resor utanför landets gränser för parning av mina tikar, vilka såklart går att hitta på HundData om man är intresserad.

I nuläget har jag 4 tikar hos mig, två veteraner och två unga hundar. Det är Herta, Gilda, Halla och ettårningen J Eirams Candy Louisdatter, den sistnämnda 5:e generationen efter Keerens Nicky. Samtliga är jaktprovsmärkerade och kommer med till jubileet i Östanskär. Det blir faktiskt jubileumsdebut för dem alla. Förra jubileet så hade nämligen både Gilda och Herta precis haft valpar, där 4 av Gildas valpar levererades i Älvkarleby.

Nu till lite historik kring klubben, i vilken jag blev medlem 1979 då jag köpte LP1 SELCh Bessy. Den första mera landsomfattande träffen hade vi i Svartå 1983, då också den första bretonutställningen ägde rum med den danske domaren och konstnären Knud Düring, dåvarande ordförande i Dansk Bretonklubb.

1985 var det så dags för klubbens första jubileum, vilket ägde rum i Malmö med officiell utställning, där danske domaren Knud Klit dömde ett 10-tal hundar.

15-årsjubileum firades med både officiell utställning och jaktprov och det var återigen en dansk domare Inge Helbo som dömde utställningen och hon hade svenska domaren Ingmarie Hagelin som aspirant. Jaktprovet i eftersöksgränar dömdes av Ulf Kleist och fältprovet av danske Aage Stenhøj Jörgensen, dåvarande ordförande i Dansk Bretonklubb. Det var ett ganska stort gäng som kom från Norge det året.

20-årsjubileet 1995 var tänkt att genomföras med utställning i Dalarna, men då sade märkligt nog SVK starkt nej till att få ha en officiell utställning bara för bretoner. Det hette då att "det fick inte finnas någon klubb i klubben", alltså godkände man inga rasklubbar. Det blev upprinnelsen till att vi tillsammans med SWeik och SRBS med SKKs hjälp bildade en ny specialklubb som då fick heta Specialklubben för Övriga Fågelhundar SÖF, men som senare fick ändras till Specialklubben för Kontinentala Fågelhundar SKF.

Det blev i stället så att detta jubileum firades i Haglebu i Norge, där Norsk Bretonklubb genomförde sin årliga specialutställning och domare var återigen en dansk nämligen Mogens Langvad.

Så är vi framme vid 25-årsjubileet år 2000, då vi ju äntligen var en erkänd rasklubb inom SKF. Det avhölls i Funäsdalen och dömde gjorde Britt-Marie Dornell. Jag och Lena Strandberg hade då gjort en historik över klubbens första 25 år, men jag har tyvärr inte den kvar längre.

30 år firades i Hemavan med Vigdis Nymark från Norge som domare. Detta är det enda jubileum jag

inte bevistat. Det var planerat att åka och vi hade anmält flera hundar, men Gunnar åkte ut och in på lasarettet p.g.a. magåkomma, vilken slutade i operation så vi blev såklart hemma.

35 år firades i Storuman, där jag fick äran att döma. Utställningsdagen började med hållregn och det är ju inget nöje för någon att bevista och följa bedömning, så det ordnades så att vi fick komma inomhus - lite trångt men vi fick plats. Lagom när allt var iordningställt inomhus slutade det såklart att regna, men då stannade vi kvar inomhus i alla fall.

40 år firades i Älvkarleby och då blev det äntligen en fransk domare. Dåvarande ordföranden i franska bretonklubben CEB Christian Günther kom och dömde 70-talet hundar och det har ju aldrig tidigare visats så många bretoner samtidigt på en och samma plats i Sverige.

45 år inföll mitt i pandemin så det fick bli 46 år i stället. Det blev återigen i Älvkarleby och som domare hade vi tyska uppfödaren Anne Eissing, som också fick ett högt deltagarantal.

Nu är vi alltså framme vid vårt 50:e jubileum och det ska bli så intressant och trevligt att få se hur många vi blir nu. Väl mött alla!

Jag har under de gångna åren haft flera förtroendeuppdrag i olika klubbar. I Bretonklubbens styrelse satt jag några år, men det var ju långt före den digitaliserade tiden, så det var ett tufft sätt att engagera sig när man sitter här ute i Östersjön. Numera är det ju så mycket enklare.

När vi lämnade SVK och bildade SÖF/SKF så var jag med från början och det kom att bli 19 år som ledamot i SKFs styrelse, bland annat som utställningsansvarig, sekreterare och jaktprovansvarig, det sistnämnda uppdraget har jag fortfarande. Jag har även under några år varit Sveriges representant via SKK i FCIs Committee for Continental Pointers, där jag också fått nöjet att se många duktiga bretoner på EuroCup i ett antal europeiska länder.

Kontrollen som kom av sig

Text ur BretonBlad 2007-3 (artikel utvald av redaktören).
Vem författaren är framgår inte

För första gången på de sjutton år som jag jagat ripa i fjällen fick jag under årets jakt uppleva en kontroll på fjället. Detta är den sanna historien om hur det gick till:

Klockan var väl tio på förmiddagen. Jakten hade fram till dess inte gått något vidare. Vi var ett gäng om sex jägare som brukar åka upp till nordvästra Jämtland. Vi hade delat upp oss tre och tre. Vi hörde en helikopter närma sig på avstånd och till vår stora förvåning passerade den inte utan landade bredvid oss. Ut klev två män varav den ene hade mässingsskyltar på bröstet som förkunnade att bäraren var både jakt- och fiskeuppsyningsman. Hans öppningsreplik var lätt provocerande: "Jag tror att ni har ett problem". Vi undrade naturligtvis på vilket sätt varvid han beskyllde oss för att vara utanför den ruta i vilken jakt var tillåten. Vi kunde snabbt påpeka för honom att det var han som hade ett problem eftersom vi definitivt med marginal var på rätt område. Han visste alltså inte var han var själv!

Nu blev vi tillsagda att visa våra handlingar vilka vi med gott samvete kunde uppvisa. Dock visade det sig att jag och en av mina kamrater saknade legitimation, dvs vi hade våra körkort i stugan.

Den tredje av oss kunde ju intyga att vi var de vi utgav oss för men detta dög inte för vår inspektör. Inte heller dög erbjudandet att visa upp körkortet i efterhand på det närbelägna fjällhotellet. Han snodde våra dagkort, hotade med rapport och antydde att vi nog inte skulle få jaga på ett år!

Vi blev lite sura över denna behandling och tyckte att han hade kunnat vara lite smidigare för att uttrycka sig milt. Vi bad därför om en penna för att skriva ner hans namn och födelsedata för att eventuellt i efterhand kunna påtala hans byråkratiska sätt. Dessutom bad vi honom att visa sitt förordnande. Det visade sig då att han glömt detta i bilen! Tablå och exit för honom efter det att vi fått tillbaka jaktkorten. Han lomade tillbaka till helikoptern som återvände till basen för att hämta erforderligt tillstånd att inspektera ripjägare.

Sensmoral: Ha legitimation med i alla sammanhang, gäller oss alla, samt lite smidighet i myndighetsutövning kan aldrig skada!

Redaktörens kommentar: Tyvärr inte sista gången byråkratiska män kontrollerar oss ripjägare i fjällen. Vet av egen erfarenhet, dessutom i samma län

Offerdalsfjällen

Ordföranden 1975 - 2025

Sammanställning: Redaktören

1975 - 1995 Harald Ryderheim

1995 - 1998 Dan Abrahamsson

1998 - 2002 Karl-Erik Eriksson

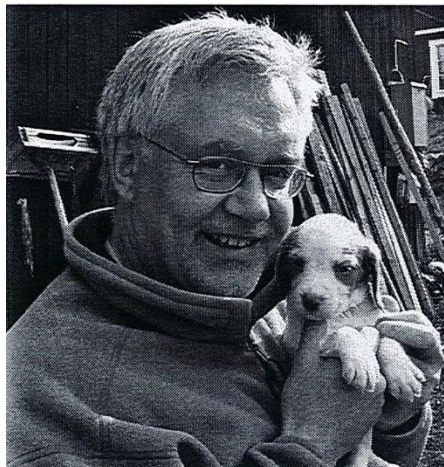

2002 - 2003 Jerker Svensson

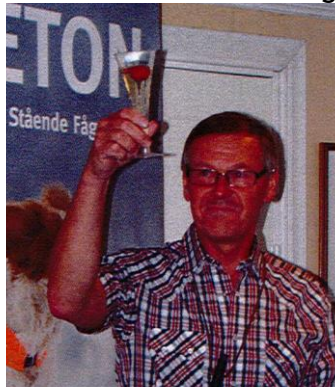
2003 - 2005 Öjvind Nagelhus

2005 - 2008 Lars Håkan Ellenius

2008 - 2021 Lennart Berglund

2021 - >> Anna Norén

Tankar från jaktprovsansvarig maj 2007

Text: Lillemor Eliasson

ur BretonBlad 2007-3 (artikel utvald av redaktören).

Jag har nu varit jaktprovsansvarig i klubben sedan 2003 och har sett att provverksamheten ökar. Jag har roat mig med att titta i den dokumentation som överlämnats till mig när jag utsågs till ansvarig för jaktproven och kan här presentera utvecklingen under de senaste 10 åren (1997 - 2006). Statistiken visar prov genomförda av Bretonklubben men även andra rasklubbars prov inom SKF med Bretonstarter.

Under den första femårsperioden (1997-2001) deltog vi (Bretoner) vid 52 prov, där 248 startade på provet och 63 fick pris att jämföras mot nästa femårsperiod (2002-2006) där vi deltog vid 95 prov, 727 startade på proven och 230 premieringar. En fantastisk ökning mellan perioderna (293 % ökning i provstarter och 365 % ökning i premieringar)! Utvecklingen blir mera överskådlig när du ser det i bifogade diagram.

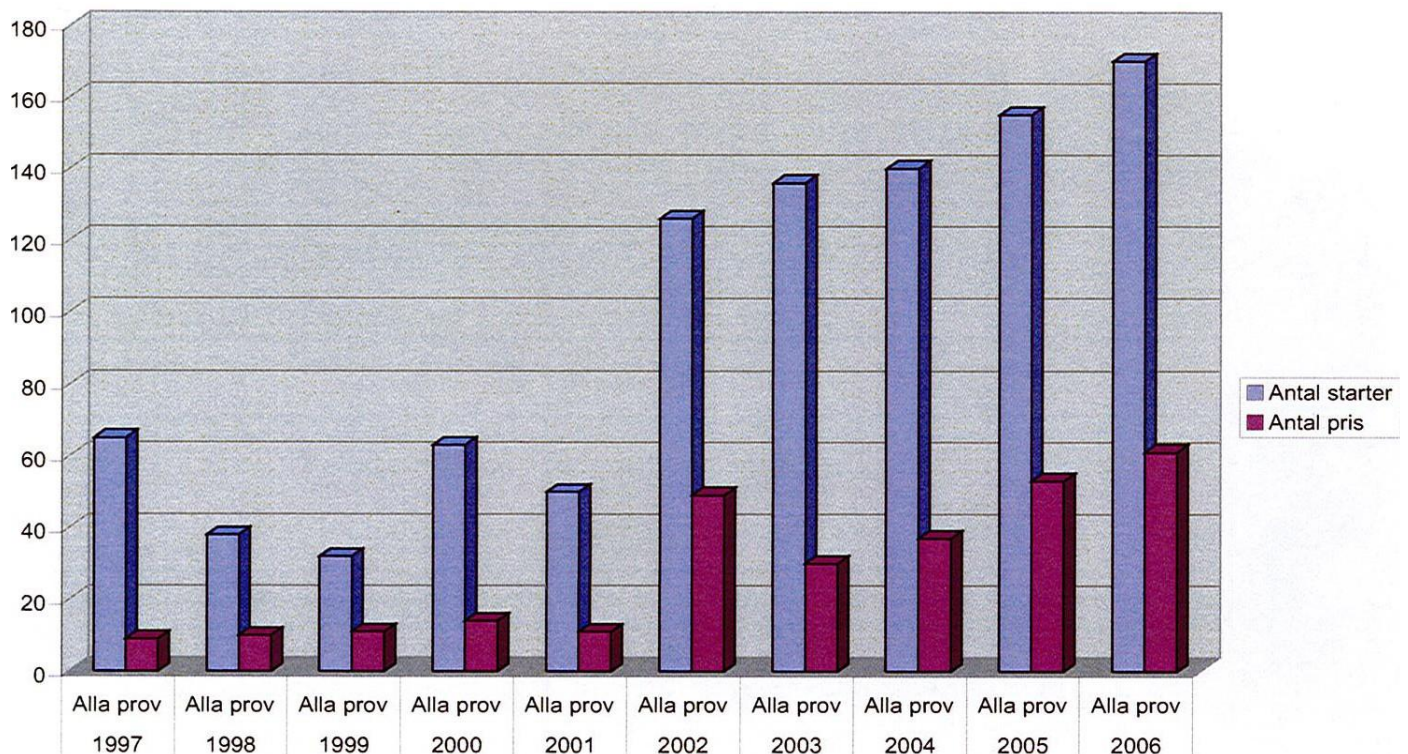
Under första perioden fanns hundarna huvudsakligen i södra och mellan Sverige och då dominerade fältproven därefter har en förskjutning av ägandet

av Breton skett norrut och därmed deltagandet vid skogsproven men framför allt fjällproven har ökat. Min uppfattning är den att klubben har lyckats få nya hundägare att inse att deltagandet i jaktprov är trevligt, socialt, lärorikt både för hund och matte och husse och absolut inte farligt för presten/högtidligt e dyl. Lyckas man inte själv vid provet så är det att gratulera den som premierats och tänka "bättre lycka vid nästa prov". Jag hoppas alla hundägare men kanske speciellt de med unghundar passar på att visa upp sina jyckar vid något av klubbens prov för att från domaren få en uppfattning vilka utvecklings-möjligheter hunden har.

Jag hoppas vi ses snart vid något av klubbens jaktprov.

Trevlig sommar önskar vi från Storuman Er alla

Lillemor

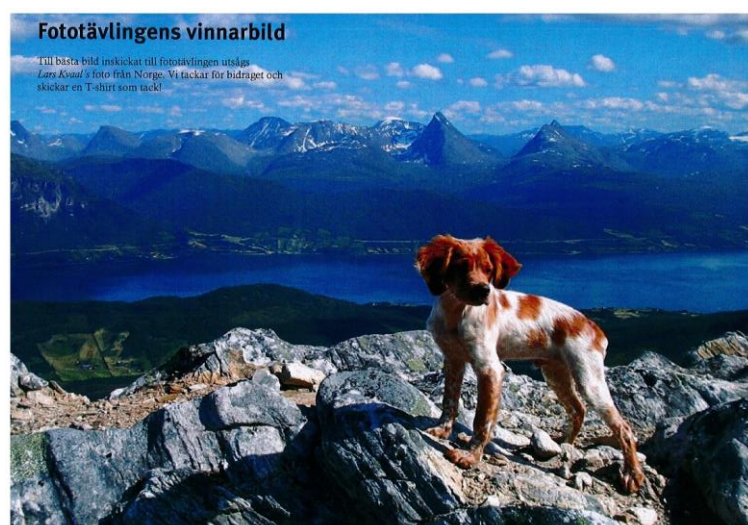

Blandade bilder ur BretonBladets arkiv

Stavaträskcupen aug 2003

Fototävlingen 2004

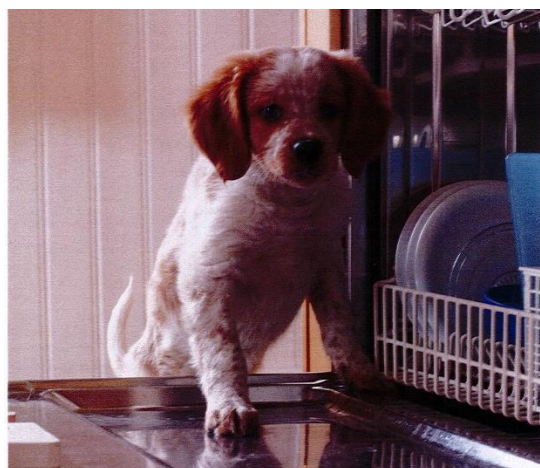
Jaktprov i Abisko

Diverse hanhundar väntar på bedömning.
Utställning i Septmont, Frankrike, aug 2001
Foto: Lena Strandberg

Lofsdalen

Jag vill också hjälpa till

Snart är det dags för jakt... Foto: Bibi Staaf

Norges mästerskap vinter 2006 - det låter väl något det

Text: Lennart Berglund

ur BretonBlad 2006-2 (artikel utvald av redaktören.)

Jakten med stående fågelhund har sin vagga i Norden på Lofoten. De stora öarna här hyste på 1800-talet enorma bestånd av ripa. Jakten var oftast utarrenderad till förmögna engelsmän. Noteringar från åren 1891 visar att en kapten vid namn Henry H. Molyneux då sköt 3222 ripor på 46 dagar. Efterföljande år var jaktbytet lika bra. Fru Molyneux sköt på en enda dag 116 ripor ...

Engelsmännen reste med chartrade ångbåtar och lät här och där uppföra egna jaktstott. Lokala bönder fick sköta hundar och hästar över vintrarna. Under 1920-talet minskade engelsmännens besök och jaktstotten förföll. Efter sig lämnade man i flera fall hundarna. Många av dagens bästa norska engelska settrar härstammar i rätt nedstigande led från dessa pionjärer.

Molyneux jagade på Hadselöya alldeles norr om Svolver på Lofoten. Strax norrut ligger Andöya och i nordost den vilda och storslagna Senja. Norra delen av Andöya ligger på samma breddgrad som Tre-riksröset

På Andöya avgörs sedan 20-år tillbaka Nordens näst mest prestigefyllda tävling för stående fågelhundar. Endas NM högfjell på hösten på Kongsvall klingar ännu finare.

Kravet för deltagande är i pris AK/ÖK eller en placering i VK (vinnarklass). Meriterna får inte vara äldre än 2 år. Tävlingen går alltid palmhelgen (helgen före påsk). Denna helg inleder påsklovet i Norge och alla drar då till fjälls till sina hytter.

Provet går över 3 dagar med kval på fredag, semifinal på lördag och final söndag. Deltagarantalet är maximerat till 200 hundar och senaste och bästa meriterna har företräde. Provet blir alltid över-

tecknat så några kommer inte med. I kvalet på fredag startar 10 partier med 20 hundar i varje. De sex bästa från varje parti går till semifinalen på lördag. Dessa 60 hundar fördelas med lottens hjälp på 3 partier om 20. Återigen går 6 hundar från varje parti vidare. 18 hundar med vidhängande förrare gör så upp om segern på söndag. Terrängen är vidunderlig. Här går kalfjället med vidsträckta hedmarker ofta ända ner i havet. Stora, öppna dalar letar sig sakta uppåt, inåt land. Längre in och ganska tvärt reser sig branta styggberg, tillhåll för örnar som det finns gott om här.

Enstaka snåriga granplanteringar påminner om misslyckade försök att skapa någon sorts skogsnäring här. Riporna kan du hitta överallt. Stånd i havsbrynet är inte ovanligt. I fjol såg jag slutseg-raren Loke resa en kull som satt ända ute bland strandstenarna i havet.

Rätta sättet att ta sig till Lofoten och Andöya är som alla förstår, med båt. Efter att i fjol, ensam med Chivas, men med god hjälp av Jocke Almgren ha krånglat med bil-flyg-bil-bil-flyg-bil valde vi bil-båt-bil i år. Vi det var hustru Agneta, Chivas, Spey samt grannarna Lundbergs med Viggo. Hurtigruten går från Bergen till Kirkenes och passerar varje dag varje hamn med en nord- och en sydgående tur. Livet på båten är okomplicerat. Fina hytter (finns speciella för resenärer med hundar), god för att inte säga överdådlig mat och en vänlig och omhändertagande atmosfär gör livet enkelt. Båtarna lägger till 3-4 gånger per dygn och man hinner, utan jäkt, rasta hundarna och se sig om lite. Vi reste från Trondheim till Risöhamn på södra Andöya. Det tog 2 dygn. Vi hade fint väder och vackrare kust än Norges finns förmodligen inte.

Man kan höra en del klagomål på dåligt sportmanskap i VK. Konkurrensen är ju knivskarp och jakt över stående fågelhund är lite av en religion i Norge. På den här nivån verkar det dock som om alla verkligen vinnlägger sig om det sportsliga. Kraven på hundarna är dock absoluta. Avståndet mellan succé och fiasko är hårfint. I kvalet och semifinalen, om du kommer dit, får du som regel bara 15+10 minuter på dig. Hittar din hund inte någon ripa så har du oftast ingen chans att gå vidare. Minsta eftergång, bristande sekundering eller en stöt som domarna (det är alltid två) tycker kunde ha undvikits och du är ute. Hittar den andra hunden fågel så är det ett kraftigt minus för din hund och sker det två gånger så är det tack och adjö.

I år och i fjol har jag och Jocke Almgren deltagit. 2005 gick jag med 2 VK med Ck i kvalet vidare till semifinalen där det roliga tog slut. 25 minuter utan fågelkontakt räckte inte trots strålande sök. 9 andra hundar fann och skötte sina fåglar. I år åkte vi ut i kvalet på grund av en stöt i medvind i en granhäck. Jocke och Suhlegan Tarzan svarade i år för den förnämsta prestation en svensk breton gjort. Med 5 VK i kvalet, kvalificerad på sök i semifinalen och 6 VK i finalen så toppar Tarzan för närvarande Norsk Bretonklubbs lista över bästa hund på jaktprov i år. Att bli nummer 6 bland 200

av Skandinaviens bästa settrar, pointrar, bretons och vorstehs är strålande.

Vid sidan av NM så hålls också jaktprov i UK och AK. Anmälan är öppen för alla. 270 hundar startade 2005 i dessa klasser och totalt var det 670 starter på 3 dagar.

Ett dyrt nöje? Tja! Det kostade Agneta, hundarna och mig lite mindre än 7 dagar i Egypten gjorde i fjol och då har jag räknat in 3 nätter på Abisko STF på hemvägen. Vi slapp också magsjuka ....

Om vi håller klassen så försöker vi nog igen nästa år.

Lennart Berglund
Forsa

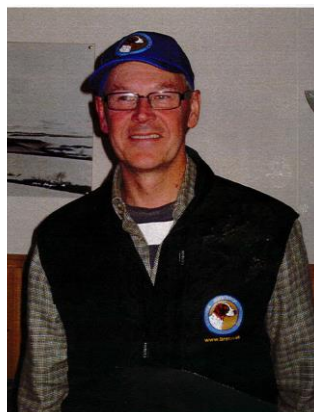

Foto: Birgitta Rådman

Fredag: SM-kval med domare (preliminärt) Peter Hoyer och Kim Aaknes och ett kvalitetsparti med domare (preliminärt) Anders Håkansson.
(Om det inte blir SM-kval blir det 2 kvalitetspartier med domarna (preliminärt) Peter Hoyer och Anders Håkansson).

Lördag: SM med domarna (preliminärt) Peter Hoyer och Kim Aaknes
Kvalitetsparti, domare (preliminärt) Anders Håkansson

Söndag: Kvalitetspartier, domare (preliminärt) Lennart Berglund och Anders Håkansson
(om två partier)

Anmälan till jaktproven bokas via SKK-start, se Bretonklubbens hemsida.

Fredag kväll serveras "After hunt-buffé" med mingel på Storliens Högfjällshotell.
Lördag kväll samlas vi för jaktprovsmiddag, prisutdelning och samvaro på Storliens Högfjällshotell.
Bokning av buffé och jaktprovsmiddag sker via en länk i SKK-Start i samband med anmälan.
Lunchlåda går att köpa direkt av hotellet.

Var och en ombesörjer sitt eget boende.
Boende finns bland annat på Storliens Högfjällshotell och bokas via hotellets web-sida
<http://www.storlienhogfjallshotell.se/>
Rabatt på rummen erhålles om koden **Breton-SM2025** anges i samband med bokningen.
Det finns även 18st ställplatser varav 8st med el och 10st utan el.
Tfn Storliens Högfjällshotell 0647-70101.

Åskådare är varmt välkomna, kontakta i sådana fall provledare för mer information.

Vid frågor eller funderingar kontakta provledare:
Lasse Rådman
lasse.radman@jamtland.nu
Tel. 070-3565050

Jämtlandsgänget hälsar er alla varmt välkommen!

Rapport från bretonträff i Boden 7-8/6 2025

Text och foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Bretonträffen i Boden är genomförd den första helgen i juni. Ett riktigt "skitväder" mötte oss på lördag med låg temperatur och ihållande regn. Söndag något bättre men fortfarande ingen sol. Tyvärr avspeglade väderläget sig på deltagarantalet i träffen. Under hälften jämfört med tidigare år.

Trots väderläget mötte ett knappt tjugotal glada och entusiastiska upp för att träffas under ett par dagar. Vi fick se 18 glada och trevliga hundar varav 6 hundar av annan ras än breton.

Den traditionsenliga jaktdressyrkursen genomfördes också under ledning av den fantastiskt duktiga instruktören Saila Suorsa. Saila var hämmad av ett brutet ben som var gipsat. Det spelade ingen roll, hon genomförde ändå dressyrkursen med bravur. I själva dressyrkursen deltog nio hundar. Olyckligtvis hade vi fått frånfall av tre hundar på grund av att husse och/eller matte hade drabbats av sjukdom.

Under lördagen präglades utbildningen av de fyra lätta stegen (kontakt, följ mig, leken och viktiga ord). Allt enligt konceptet som Barbro Börjesson tagit fram. Ett fantastiskt fint samarbete mellan förare och hund visades upp av samtliga ekipage trots ett strilande regn.

Söndagen bestod till huvuddelen av övningar knutna direkt till jakten och jaktliga situationer. Som till exempel stopp vid uppflog med en konstgjord ripa, snabba avanser mot en avansplatta, stopp när hunden förföljer en flyende hare (ett torkat kaninskinns dras i en lina med hjälp av en bormaskin och en spole när hunden har kontakt med skinnen), kontroll av om hunden sekunderar. Dessutom fick alla hundar prova på att spåra fågel eller klöv. Dessa övningar klarade samtliga hundar och förare av på ett mycket bra sätt. Man kunde verkligen se hundförarnas stolthet när deras hundar ofta visade sig glädjen i övningen och mer än väl uppfyllde förarens förväntningar. Dessutom visade lördagen kontaktövningar att samspelet hund-förare förbättrats på många håll.

Vikten av att ha en apportrande hund påpekades med bestämdhet. En genomgång och instruktion av hur lydnadsapportering kan användas i utbildningen av sin hund genomfördes. Deltagarna fick också med sig en skriftlig instruktion om hur man tränar sin hund hemma med hjälp av lydnadsapport.

Som vanligt avslutades träffen med en tävling där samspelet och kontakten mellan hund och förare var huvudmålet. En mycket spännande tävling med väldigt jämna ekipage fick vi se. Slutligen stod Stina Sarri med sin Dea som slutlig segrare, tätt följd av Maggan Lundqvist med Greta som tvåa och trea Ida Sundströms och Filip Landströms hund Bolt med Filip som förare. Stina kan nu titulera sig som Norrbotten Östras bretonmästare 2025. Stort grattis till alla pristagare.

Ett från hjärtat kommet varmt tack till samtliga deltagare i 2025 års bretonträff i Boden. Duktiga hundar, duktiga mattar och hussar, fantastiskt trevlig och fin stämning trots att vädrets makter inte var med oss i år.

Ett särskilt tack till Saila som alltid ställer upp för oss bretonmänniskor, i år för 21 gången. Denna gång också trots ett brutet ben. RESPEKT.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
83692 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: ordforande@breton.se

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift	2025	2026
Huvudmedlem (digital tidning):	450:-	500:-
Huvudmedlem (papperstidning):	550:-	600:-
Familjemedlem (digital tidning):	100:-	100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer

Hej alla

Ett jubileumsnummer - 50 år - ligger nu i er hand eller på digitalt media.

Mycket vatten har runnit under broarna sedan klubben bildades 1975.

Som redaktör har det fallit på min lott att göra något bra av allt som skrivits genom åren. Att välja ut vad av klubbens historia som ska ingå har inte varit enkelt. Jag har mer eller mindre skummat igenom samtliga tillgängliga blad (saknar de blad som skrevs mellan 1991-3 till 2001-2, någon som har dem liggande?)

Utvecklingen har verkligen gått framåt på många plan.

- Klubben har vuxit, både när det gäller antal hundar och medlemmar.
- Tidningen har gått från "stencilrad" Blad i svart-vitt till detta blad som kan fås både som tryckt tidning och på digitalt media med färgbilder.
- Antalet starter vid jaktprov och utställningar har ökat markant
- med mera, med mera

Att hitta bilder från de första 30 åren har visat sig svårt. De få bilder som finns är de flesta av dålig kvalitet så ni får hålla till godo med det jag lyckats få fram.

//Redaktören